

RĂSPUNS COLECTIV

la sesizările primite din partea mai multor petenți cu privire la neconstituționalitatea unor dispoziții din *Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice* (PL-x nr. 428/2021)

Printr-un număr considerabil de petiții înregistrate la instituția Avocatul Poporului s-a adus la cunoștința Avocatului Poporului sesizarea Curții Constituționale, în dosarele nr. 622A/2022, nr. 635A/2022 și nr. 670A/2022, aflate pe rolul acestei instanțe, în calitate de *amicus curiae*, cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor *Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice* (PL-x nr. 428/2021, L 532/2021), în integralitatea sa.

Cu privire la sesizările Curții Constituționale, aflate pe rolul acestei instanțe, în dosarele nr. 622A/2022, nr. 635A/2022 și nr. 670A/2022, referitoare la neconstituționalitatea unor dispoziții din *Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice* (PL-x nr. 428/2021, L 532/2021) vă aducem la cunoștință faptul că, în ședința din data de 18 mai 2022, prin Decizia nr. 295 din data de 18 mai 2022, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra sesizărilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 622A/2022 și nr. 635A/2022, aflate pe rolul acestei instanțe. În acest sens, instanța de contencios constituțional a constatat următoarele:

„1. **A admis** obiecția de neconstituționalitate (după conexarea la termenul din 6 aprilie 2022 a celor două sesizări cu același obiect formulate de 50 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și, respectiv, de Avocatul Poporului) și a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art.2 pct.27, cu referire la introducerea art.10 ind.2 alin.(1) lit.c) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, art.13 și art.48 din *Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice*;

2. **A respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.2 pct.27, cu referire la introducerea art.10 ind.2 alin.(1) lit.a), b) și d) și alin.(2)-(6) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice și art.10 din *Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice* sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Pentru pronunțarea soluției de admitere, Curtea a reținut, în esență, următoarele argumente:

Luând act, pe de o parte, de Decizia nr.440 din 8 iulie 2014, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea, în integralitate, a Legii nr.82/2012 care stabilea obligația furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și a furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului de a reține anumite date generate sau prelucrate ca urmare a unei comunicații ori a unui serviciu de comunicații (datele de trafic și de localizare a persoanelor fizice și a persoanelor juridice, precum și datele necesare pentru identificarea unui abonat sau unui utilizator înregistrat) pentru punerea acestora la dispoziția organelor de urmărire penală, instanțelor de judecată și organelor de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, și, pe de altă parte, de faptul că, până în prezent, legiuitorul nu a reglementat o nouă lege referitoare la reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații

electronice destinate publicului, Curtea a reținut că dispozițiile art.2 pct.27 din legea criticată, cu referire la introducerea art.10 ind.2 alin.(1) lit.c) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011, care instituie obligația în sarcina furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice de a furniza "informațiile reținute sau stocate" organelor de urmărire penală sau organelor cu atribuții în domeniul securității naționale, nu au caracter previzibil, iar proporționalitatea măsurii nu este asigurată prin reglementarea unor garanții corespunzătoare, cu respectarea prevederilor art.1 alin.(5) din Constituție. Lipsa garanțiilor deschide posibilitatea unor abuzuri în activitatea de reținere și stocare a datelor, cu riscul afectării dreptului la viață intimă, familială și privată a persoanei, a secretului corespondenței și a libertății de exprimare, ingerința statului în exercitarea drepturilor constituționale menționate nefiind formulată într-o manieră susceptibilă să ofere încredere cetățenilor în caracterul său strict necesar într-o societate democratică. Chiar dacă norma prevede garanțiile necesare accesului și folosirii informațiilor reținute sau stocate, prin modul defectuos/ambiguu de redactare, lipsit de precizie și predictibilitate, Curtea constată că aceleași dispoziții sunt susceptibile de a crea aparența de legalitate cu privire la activitatea de reținere și stocare a informațiilor electronice, lăsând posibilitatea interpretării acestora în sensul că obligația reținerii și stocării informațiilor electronice poate fi reglementată prin acte normative înfralegale, adoptate de autorități publice administrative cu competențe în materia comunicațiilor electronice. Or, o atare concluzie este incompatibilă cu drepturile fundamentale a căror protecție este consacrată constituțional, astfel că art.2 pct.27 din legea criticată, prin care se introduce art.10 ind.2 alin.(1) lit.c) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011, sunt neconstituționale prin raportare la art.1 alin.(5), art.26, art.28 și la art.30 din Constituție.

Cu privire la dispozițiile art.13 și ale art.48 din actul normativ criticat, Curtea a reținut că atât prin conținutul lor normativ lacunar sub aspectul stabilirii unor minime cerințe obligatorii sau a unor criterii obiective pentru aprobarea amplasării elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice pe spațiile verzi situate în intravilan, cât și prin faptul că reprezintă derogări de la regimul juridic aplicabil spațiilor verzi care instituie interdicții absolute în acest domeniu, sunt apte să afecteze exercitarea în condiții de normalitate a dreptului la ocrotirea sănătății și a dreptului la un mediu sănătos. Curtea a constatat că măsura dispusă nu este necesară, adecvată și nici proporțională, amplasarea elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice pe spațiile verzi situate în intravilan având un caracter excesiv, de natură a afecta drepturile protejate constituțional de art.34 și art.35 din Legea fundamentală".

Totodată, în ședința din data de 6 aprilie 2022, prin Decizia nr. 192 din data de 6 aprilie 2022, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra sesizării de neconstituționalitate invocată în dosarul nr. 670A/2022, aflat pe rolul acestei instanțe. În acest sens, instanța de contencios constituțional a constatat că sesizarea este inadmisibilă motiv pentru care a respins-o ca atare.

AVOCATUL POPORULUI,

